

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

61002, м. Харків, вул. Чернишевська, 80

тел.: (057) 700-06-64, 700-06-79

e-mail: ndipzir@gmail.com

сайт: ndipzir.org.ua

вих. № 145 від 27 грудня 2024

Народному депутату Верховної Ради
України, Голові підкомітету з
питань науки та інновацій Комітету
Верховної Ради України з питань
освіти, науки та інновацій

Валерію КОЛЮХУ

Щодо законодавчих пропозицій

Шановний Валерію Вікторовичу!

Направляємо Вам проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо питань дослідницької інфраструктури», розроблений в межах фундаментальної теми НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України «Правові механізми нової науково-дослідницької інфраструктури».

Просимо Вас ознайомитися, підтримати законопроект для подальшого його реєстрації та розгляду у Верховній Раді України. За необхідності призначити дату для обговорення.

Додатки:

1. Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо питань дослідницької інфраструктури» на 5 арк.

2. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо питань дослідницької інфраструктури» на 4 арк.

3. Порівняльна таблиця до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо питань дослідницької інфраструктури» на 10 арк.

З повагою,

**Директор Науково-дослідного
інституту правового забезпечення**

інноваційного розвитку НАПрН України

Сергій ГЛІБКО

*Виконавці: учений секретар НДІ ПЗІР НАПрН України, к.ю.н., ст.д. Любич А.М.;
к.ю.н., зав. наук. відділу НДІ ПЗІР НАПрН України Подрез-Ряполова І.В.; к.ю.н., доц.
Розгон О.В.*

ПРОЄКТ

розроблено Науково-дослідним інститутом
правового забезпечення інноваційного розвитку
Національної академії правових наук України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо питань дослідницької інфраструктури»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. У Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2016, № 3, ст. 25):

1. Доповнити статтею 16¹ такого змісту:

«Стаття 16¹. Види дослідницьких інфраструктур та їх функціонування»

Локально розташована дослідницька інфраструктура — це сукупність засобів, ресурсів та пов'язаних з ними послуг, які належать науковим установам (їх підрозділам), закладам вищої освіти (їх підрозділам), що використовуються суб'єктами наукової та науково-технічної діяльності для проведення фундаментальних досліджень, прикладних наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, надання науково-технічних послуг, проведення наукової і науково-технічної експертизи, підготовки кадрів, незалежно від відомчого підпорядкування та форми власності, яка має локалізоване або близьке географічне розташування.

Локально розташована дослідницька інфраструктура може приєднуватися до розподіленої дослідницької інфраструктури, в цьому разі вона набуває статусу складової розподіленої дослідницької інфраструктури, що повинно бути відображено в Реєстрі об'єктів дослідницької інфраструктури.

Державна або приватна дослідницька інфраструктура — це організована на підставі договору або статуту мережа засобів, ресурсів та пов'язаних з ними послуг, які належать науковим установам (їх підрозділам), закладам вищої освіти (їх підрозділам), що використовуються суб'єктами наукової та науково-технічної діяльності незалежно від відомчого підпорядкування та форми власності, для проведення фундаментальних досліджень, прикладних наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, надання науково-технічних послуг, проведення наукової і науково-технічної експертизи, підготовки кадрів.

До віртуальних або розподілених (організована мережа розподілених ресурсів, включаючи інфраструктури на основі ґрід-типу) дослідницьких інфраструктур можуть відноситися як локальні так і державні або приватні дослідницькі інфраструктури. Основними критеріями визначення віртуальних дослідницьких інфраструктур є відсутність фізичного доступу (послуги надаються в електронному вигляді) та здійснення приєднання користувачами із власного обладнання. Основними критеріями визначення розподілених (організована мережа розподілених ресурсів) дослідницьких інфраструктур є забезпечення незалежного від місця розташування, повсюдного, безпечного та ефективного доступу до скоординованого набору послуг.

Порядок створення та умови діяльності віртуальних або розподілених (організована мережа ресурсів) дослідницьких інфраструктур відповідають матеріальним інфраструктурам.

До дослідницьких інфраструктур належать центри колективного користування науковим обладнанням, національні наукові центри, державні ключові лабораторії, наукові об'єкти, що становлять національне надбання.

Об'єкти дослідницької інфраструктури — ресурси, до яких відносяться наукове устаткування та обладнання, набори приладів; ресурси, що базуються на знаннях (віварії, колекції, архіви, депозитарії або банки даних наукової інформації, бібліотечні ресурси); інфраструктура, заснована на технології комунікацій (ґрід, комп'ютери, програмне забезпечення і мережевий зв'язок); наукові об'єкти, які належать на праві власності або господарського відання науковим установам, закладам вищої освіти, виробничим підприємствам, їх об'єднанням та науковим підрозділам незалежно від відомчого підпорядкування та форми власності; об'єкти, що становлять національне надбання.

Об'єкти дослідницької інфраструктури належать суб'єктам дослідницької інфраструктури на праві власності, господарського відання, оперативного управління.

До суб'єктів дослідницької інфраструктури належать суб'єкти наукової та науково-технічної діяльності, які перелічені у ст. 4 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Суб'єктами дослідницької інфраструктури, які створені з метою координації спільної діяльності суб'єктів наукової та науково-технічної діяльності, підтримки та розвитку фундаментальних досліджень нових перспективних міждисциплінарних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на світовому рівні, можуть бути створені як юридичні

особи центри колективного користування науковим обладнанням, національні наукові центри, державні ключові лабораторії, національні та регіональні наукові центри.

2. Доповнити статтею 16² такого змісту:

«Стаття 16². Державні реєстри об'єктів дослідницької інфраструктури»

1. З метою організації та обліку об'єктів дослідницької інфраструктури створюється Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури та Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури, що становить національне надбання.

Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури, веде центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері наукової і науково-технічної діяльності.

Реєстри містять облік усіх видів дослідницьких інфраструктур, їх мереж.

Облік об'єктів дослідницької інфраструктури обов'язково повинен передбачати посилання на код ЄДРПОУ юридичної особи, на балансі якої знаходиться об'єкт дослідницької інфраструктури, а також, дані підрозділу цієї юридичної особи, її засоби зв'язку з обов'язковим відображенням на сайті юридичної особи офіційної електронної пошти (електронної пошти), номерів телефону, контактних осіб, якщо об'єкт закріплено за підрозділом такої юридичної особи, та інших відомостей про юридичну особу, які вносяться до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Положення про порядок організації та ведення Державного реєстру об'єктів дослідницької інфраструктури затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. З метою збереження унікальних об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання (колекцій, інформаційних фондів, дослідних установок та обладнання, а також заповідників і дендропарків, наукових полігонів тощо), які мають виняткове значення для вітчизняної та світової науки, створюється Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури, що становить національне надбання.

Об'єкт дослідницької інфраструктури, що становить національне надбання, — це унікальний об'єкт, що не піддається відтворенню, втрата або руйнування якого матиме серйозні негативні наслідки для розвитку науки та суспільства.

До об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання, можуть бути віднесені:

1) унікальні об'єкти музейних, архівних фондів, колекції, особливо цінні та рідкісні видання, інші пам'ятки історії та культури;

2) інформаційні фонди;

3) дослідні установки, обладнання, полігони;

4) природні та біосферні заповідники, національні природні парки, заказники, пам'ятки природи, ботанічні сади, дендрологічні парки, інші природні території та об'єкти, штучно створені об'єкти природно-заповідного фонду, що потребують підтримки, не передбаченої Законом України «Про природно-заповідний фонд України», або їх окремі частини, зокрема ботанічні, зоологічні, мікробіологічні та інші колекції;

5) інші унікальні наукові об'єкти.

3. Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання, веде центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності, у визначеному ним порядку.

Положення про порядок визначення об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання, затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення про надання науковому об'єкту статусу такого, що становить національне надбання, та про позбавлення його цього статусу приймає Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності.

Науковому об'єкту надається статус такого, що становить національне надбання, з дня його включення до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання.

Фінансування заходів з утримання, збереження і розвитку наукових об'єктів, включених до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

5. Наукові об'єкти, включені до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання, не підлягають приватизації.

6. У разі реорганізації, ліквідації або приватизації установи, відповідальної за збереження наукового об'єкта, включеного до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання, для забезпечення його належного функціонування Кабінет Міністрів України приймає рішення щодо подальшого збереження такого об'єкта».

3. Доповнити частину 1 статті 42 пунктом 12¹ такого змісту:

здійснює моніторинг діяльності суб'єктів та використання об'єктів дослідницької інфраструктури.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через три місяці з дня набрання ним чинності.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

а) забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

б) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

в) забезпечити прийняття та приведення нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Національної академії наук України, національних галузових академій наук України у відповідність із цим Законом.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо питань дослідницької інфраструктури»

1. Обґрунтування необхідності прийняття проєкту Закону

1.1. Дослідницька інфраструктура — це сукупність засобів, ресурсів та пов'язаних з ними послуг, які використовуються науковим співтовариством для проведення досліджень і сприяння впровадженню інновацій.

Створення умов для модернізації та експлуатації дослідницьких інфраструктур з урахуванням сучасних практик Європейського дослідницького простору надасть можливість для запровадження в Україні нових дослідницьких інфраструктур європейського рівня.

Використання таких дослідницьких інфраструктур, що об'єднані в рамках Європейської хмари відкритої науки, яка має намір запропонувати дослідникам віртуальне середовище з відкритими та безперебійними послугами для підтримки європейських досліджень, зберігання, керування, аналізу та повторного використання дослідницьких даних шляхом об'єднання існуючих даних.

Для функціонування віртуальних або розподілених дослідницьких інфраструктур необхідне створення цифрової платформи українських дослідницьких інфраструктур з метою забезпечення доступу до їх бази даних суб'єктам наукової і науково-технічної діяльності.

Через відсутність у Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» виокремлення видів дослідницьких інфраструктур, бачимо потребу внесення у цей законопроект статті, яка буде регулювати види дослідницьких інфраструктур та встановлення їх функціонування.

На підставі того, що у Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» є норми, які стосуються діяльності різних суб'єктів дослідницької інфраструктури, то доцільно у цьому законопроекті ввести категорію «суб'єкти дослідницької інфраструктури», зокрема, суб'єкти наукової і науково-технічної діяльності, центри колективного користування науковим обладнанням, національні й регіональні наукові центри, державні ключові лабораторії.

Оскільки до елементів дослідницької інфраструктури відносять й структури унікального характеру, у тому числі наукові об'єкти, що становлять національне надбання, як об'єкти дослідницької інфраструктури, то варто у цей законопроект додати статтю, яка буде регулювати питання організації та обліку об'єктів дослідницької інфраструктури через Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури.

1.2. Відповідно до Концепції Державної цільової програми розвитку дослідницьких інфраструктур в Україні на період до 2026 року, затвердженої Розпорядженням КМУ від 14 квітня 2021 р. № 322-р заплановано створення Організаційного комітету з питань розвитку дослідницьких інфраструктур. Комітет є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, утвореним з метою забезпечення координації заходів для проведення ідентифікації та систематизації існуючих дослідницьких інфраструктур, моніторингу ефективності їх діяльності.

З метою систематизації дослідницьких інфраструктур, оцінки їх сумісності з європейськими дослідницькими інфраструктурами та надання пріоритетного фінансування для їх подальшого розвитку Комітет розроблятиме Порядок формування переліку дослідницьких інфраструктур державного значення.

Відповідно до п.1 ~~цього~~ Положення про Міністерство освіти і науки України від 16.10.2014 № 630 МОН є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки, наукової, науково-технічної діяльності, інноваційної діяльності в зазначених сферах, трансферу (передачі) технологій, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю закладів освіти, підприємств, установ та організацій, які надають послуги у сфері освіти або провадять іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг, незалежно від їх підпорядкування і форми власності.

Основним завданням МОН є, в тому числі, забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю закладів освіти, підприємств, установ та організацій, які надають послуги у сфері освіти або провадять іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг, незалежно від їх підпорядкування і форми власності.

МОН з метою організації своєї діяльності контролює діяльність підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління; організовує планово-фінансову роботу в апараті МОН, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку.

Таким чином, виходячи зі змісту норм чинного законодавства та мети діяльності центральних органів виконавчої влади, більш доцільним є здійснення моніторингу об'єктів дослідницької інфраструктури МОН України. У такому випадку необхідно вносити зміни до Концепції Державної цільової програми розвитку дослідницьких інфраструктур в Україні на період до 2026 року.

2. Мета і завдання проєкту Закону

Метою прийняття законопроєкту є розкриття питань дослідницької інфраструктури, зокрема видів дослідницьких інфраструктур шляхом доповнення Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» новою ст. 16¹ «Види дослідницьких інфраструктур та їх функціонування», створення Державного реєстру об'єктів дослідницьких інфраструктур доповнивши ст. 16² «Державні реєстри об'єктів дослідницької інфраструктури» а також врегулювання повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності, шляхом доповнення ч. 1 ст. 42 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» новим пунктом 12¹.

3. Загальна характеристика і основні положення проєкту Закону

Проєктом акта пропонується:

- а) Визначити на законодавчому рівні поняття видів дослідницьких інфраструктур, у тому числі їх функціонування.
- б) Визначити на законодавчому рівні створення Державних реєстрів об'єктів дослідницької інфраструктури.
- в) Розширити повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності щодо здійснення моніторингу діяльності суб'єктів та використання об'єктів дослідницької інфраструктури.

4. Стан нормативно-правової бази у сфері правового регулювання

Згідно із п. 9 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» дослідницькі інфраструктури можуть бути локально розташованими, віртуальними або розподіленими (організована мережа ресурсів), державними або приватними. Дослідницькі інфраструктури можуть входити до міжнародних мереж. Оскільки відсутність чіткої законодавчо встановленої термінології не дозволяє сприяти розвитку дослідницьких інфраструктур, то на сьогодні назріла необхідність заповнення вказаної прогалини у законодавстві щодо розкриття змісту видів вказаних дослідницьких інфраструктур, об'єктів та Державного реєстру таких об'єктів.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проєкту акта не потребуватиме додаткового фінансування з Державного бюджету України.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків прийняття

Прийняття проекту оновить законодавство про дослідницьку інфраструктуру шляхом його удосконалення в частині визначення поняття кожного з видів дослідницької інфраструктури, встановлення об'єктів, а також врегулювання питання щодо створення Державного реєстру об'єктів дослідницької інфраструктури.

Прийняття проекту акта сприятиме систематизації дослідницьких інфраструктур, оцінки їх сумісності з європейськими дослідницькими інфраструктурами та надання пріоритетного фінансування для їх подальшого розвитку.

Виконавці: учений секретар НДІ ПЗІР НАПрН України, к.ю.н., ст.д. Любич А.М.; к.ю.н., зав. наук. відділу НДІ ПЗІР НАПрН України Подрез-Ряполова І.В.; к.ю.н., доц. Розгон О.В.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»
щодо питань дослідницької інфраструктури»

Чинна редакція	Зміст відповідного положення проєкту акта
Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність»	
Положення відсутнє	Стаття 16¹. Види дослідницьких інфраструктур та їх функціонування Локально розташована дослідницька інфраструктура – це сукупність засобів, ресурсів та пов’язаних з ними послуг, які належать науковим установам (їх підрозділам), закладам вищої освіти (їх підрозділам), що використовуються суб'єктами наукової та науково-технічної діяльності для проведення фундаментальних досліджень, прикладних наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, надання науково-технічних послуг, проведення наукової і науково-технічної експертизи, підготовки кадрів, незалежно від відомчого підпорядкування

та форми власності, яка має локалізоване або близьке географічне розташування.

Локально розташована дослідницька інфраструктура може приєднуватися до розподіленої дослідницької інфраструктури, в цьому разі вона набуває статусу складової розподіленої дослідницької інфраструктури, що повинно бути відображено в Реєстрі об'єктів дослідницької інфраструктури.

Державна або приватна дослідницька інфраструктура - це організована на підставі договору або статуту мережа засобів, ресурсів та пов'язаних з ними послуг, які належать науковим установам (їх підрозділам), закладам вищої освіти (їх підрозділам), що використовуються суб'єктами наукової та науково-технічної діяльності незалежно від відомчого підпорядкування та форми власності, для проведення фундаментальних досліджень, прикладних наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, надання науково-технічних послуг, проведення наукової і науково-технічної експертизи, підготовки кадрів.

До віртуальних або розподілених (організована мережа розподілених ресурсів, включаючи інфраструктури на основі

грід-типу) дослідницьких інфраструктур можуть відноситися як локальні так і державні або приватні дослідницькі інфраструктури. Основними критеріями визначення віртуальних дослідницьких інфраструктур є відсутність фізичного доступу (послуги надаються в електронному вигляді) та здійснення приєднання користувачами із власного обладнання. Основними критеріями визначення розподілених (організована мережа розподілених ресурсів) дослідницьких інфраструктур є забезпечення незалежного від місця розташування, повсюдного, безпечного та ефективного доступу до скоординованого набору послуг.

Порядок створення та умови діяльності віртуальних або розподілених (організована мережа ресурсів) дослідницьких інфраструктур відповідають матеріальним інфраструктурам.

До дослідницьких інфраструктур належать центри колективного користування науковим обладнанням, національні наукові центри, державні ключові лабораторії, наукові об'єкти, що становлять національне надбання.

Об'єкти дослідницької інфраструктури — ресурси, до яких відносяться наукове устаткування та обладнання, набори

приладів; ресурси, що базуються на знаннях (віварії, колекції, архіви, депозитарії або банки даних наукової інформації, бібліотечні ресурси); інфраструктура, заснована на технології комунікацій (грід, комп'ютери, програмне забезпечення і мережевий зв'язок); наукові об'єкти, які належать на праві власності або господарського відання науковим установам, закладам вищої освіти, виробничим підприємствам, їх об'єднанням та науковим підрозділам незалежно від відомчого підпорядкування та форми власності; об'єкти, що становлять національне надбання.

Об'єкти дослідницької інфраструктури належать суб'єктам дослідницької інфраструктури на праві власності, господарського відання, оперативного управління.

До суб'єктів дослідницької інфраструктури належать суб'єкти наукової та науково-технічної діяльності, які перелічені у ст. 4 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Суб'єктами дослідницької інфраструктури, які створені з метою координації спільної діяльності суб'єктів наукової та науково-технічної діяльності, підтримки та розвитку

	фундаментальних досліджень нових перспективних міждисциплінарних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на світовому рівні, можуть бути створені як юридичні особи центри колективного користування науковим обладнанням, національні наукові центри, державні ключові лабораторії, національні та регіональні наукові центри.
Положення відсутнє	Стаття 16² Державні реєстри об'єктів дослідницької інфраструктури 1. З метою організації та обліку об'єктів дослідницької інфраструктури створюється Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури та Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури, що становить національне надбання. Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури, веде центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері наукової і науково-технічної діяльності. Реєстри містять облік усіх видів дослідницьких інфраструктур, їх мереж.

Облік об'єктів дослідницької інфраструктури обов'язково повинен передбачати посилання на код ЄДРПОУ юридичної особи, на балансі якої знаходиться об'єкт дослідницької інфраструктури, а також, дані підрозділу цієї юридичної особи, її засоби зв'язку з обов'язковим відображенням на сайті юридичної особи офіційної електронної пошти (електронної пошти), номерів телефону, контактних осіб, якщо об'єкт закріплено за підрозділом такої юридичної особи, та інших відомостей про юридичну особу, які вносяться до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Положення про порядок організації та ведення Державного реєстру об'єктів дослідницької інфраструктури затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. З метою збереження унікальних об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання (колекцій, інформаційних фондів, дослідних установок та обладнання, а також заповідників і дендропарків, наукових полігонів тощо), які мають виняткове значення для вітчизняної та світової науки, створюється Державний реєстр

об'єктів дослідницької інфраструктури, що становить національне надбання.

Об'єкт дослідницької інфраструктури, що становить національне надбання, - це унікальний об'єкт, що не піддається відтворенню, втрата або руйнування якого матиме серйозні негативні наслідки для розвитку науки та суспільства.

До об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання, можуть бути віднесені:

1) унікальні об'єкти музейних, архівних фондів, колекції, особливо цінні та рідкісні видання, інші пам'ятки історії та культури;

2) інформаційні фонди;

3) дослідні установки, обладнання, полігони;

4) природні та біосферні заповідники, національні природні парки, заказники, пам'ятки природи, ботанічні сади, дендрологічні парки, інші природні території та об'єкти, штучно створені об'єкти природно-заповідного фонду, що потребують підтримки, не передбаченої Законом України «Про природно-заповідний фонд України», або їх окремі

частини, зокрема ботанічні, зоологічні, мікробіологічні та інші колекції;

5) інші унікальні наукові об'єкти.

3. Державний реєстр об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання, веде центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності, у визначеному ним порядку.

Положення про порядок визначення об'єктів дослідницької інфраструктури, що становлять національне надбання, затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення про надання науковому об'єкту статусу такого, що становить національне надбання, та про позбавлення його цього статусу приймає Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності.

Науковому об'єкту надається статус такого, що становить національне надбання, з дня його включення до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять

національне надбання.

Фінансування заходів з утримання, збереження і розвитку наукових об'єктів, включених до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

5. Наукові об'єкти, включені до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання, не підлягають приватизації.

6. У разі реорганізації, ліквідації або приватизації установи, відповідальної за збереження наукового об'єкта, включеного до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання, для забезпечення його належного функціонування Кабінет Міністрів України приймає рішення щодо подальшого збереження такого об'єкта».

Стаття 42. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності 1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності: Положення відсутнє 	п. 12¹) здійснює моніторинг діяльності суб'єктів та використання об'єктів дослідницької інфраструктури
---	--

№ 2025/92-2

09.01.2025

**Директору
Науково-дослідного інституту
правового забезпечення
інноваційного розвитку
НАПрН України
Глібку С. В.**

Шановний Сергію Васильовичу!

Висловлюю Вам та авторському колективу щире подяку за розробку проєктів Законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення правового регулювання інноваційної діяльності» та «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо питань дослідницької інфраструктури».

Ваш професіоналізм та експертиза під час розробки зазначених законопроектів сприятимуть прийняттю важливих законотворчих рішень, які вдосконалюватимуть законодавче підґрунтя для розвитку національної економіки та суспільства в інноваційному та науковому напрямках. Опрацьовані ідеї та норми неодмінно будуть використані у роботі підкомітету з питань науки та інновацій Комітету Верховної Ради України з питань науки, освіти та інновацій під час підготовки та доопрацювання законопроектів у сфері інноваційної та наукової діяльності.

**З повагою
Голова підкомітету з питань
науки та інновацій
Комітету Верховної Ради України
з питань освіти, науки та інновацій,
народний депутат України**

НДІ ПЗІР НАПрНУ	
Вхідний №	11
Від	09 січня 20 25
Відповідальна особа	ЛВ (підпис)

В.В. Колюх

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Колюх Валерій Вікторович
Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000000F3BB2700EA83D400
Дійсний до: 14.05.2026 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
298д9/7-2025/7067 від 09.01.2025

1778375